

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Ηπείρου 5, Αθήνα 10433

76

ΙΟΥΝΗΣ
2016

Για το ταξίδι
της κυβέρνησης
στο Ισραήλ

Ουκρανία,
στη δίνη
της καπιταλιστικής
κρίσης και
των ανταγωνισμών

Η Βενεζουέλα
μετά
τις εκλογές

Ολοκληρώθηκε
η καμπάνια
αλληλεγγύης με
τους πρόσφυγες
και μετανάστες

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΑ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 76
ΙΟΥΝΗΣ 2016

Εκδότης
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Υπεύθυνη Υλης
ΝΤΕΠΠΥ ΚΟΥΛΟΥΡΗ

Συντακτική Επιτροπή
ΝΤΕΠΠΥ ΚΟΥΛΟΥΡΗ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ
ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΕΛΙΣΣΟΣ
ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΒΑΤΖΟΓΛΟΥ

Γραφεία
Ηπείρου 5
Αθήνα 10433
Τηλ: 210 38 13 052
Fax: 210 38 31 603
e mail: eedda@otenet.gr
www.eedda.gr

Το τεράστιο πρόβλημα που ταλανίζει την ελληνική κοινωνία τον τελευταίο χρόνο είναι το προσφυγικό-μεταναστευτικό, άλλοτε διχάζοντάς την επικίνδυνα, άλλοτε ανασύροντας τα βαθιά ανθρωπιστικά αισθήματα της αλληλεγγύης και αλληλούποστηξης.

Είναι γνωστές οι αιτίες δημιουργίας των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές αναλυτικά γι' αυτές, και χωρίς να διεκδικούμε μαντικές ικανότητες, έχουμε προ πολλού τονίσει ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα τελειώσει σύντομα, γιατί ήρθε για να παραμείνει.

Εκείνο που προκαλεί το κοινό αίσθημα, όμως, είναι η τακτική όλων ανεξαιρέτα των κυβερνήσεων, έξωθεν και εντός των τειχών. Πρώτα εξαπέλυσαν πολέμους, εκμετάλλευση, φτώχεια, προσφυγιά. Μετά δήλωσαν σε όλους τους τόνους την πρόθεσή τους να φιλοξενήσουν τους αποδιωγμένους από την ίδια τους την πολιτική κατά εκατοντάδες χιλιάδες. Όταν είδαν τη διάσταση του προβλήματος, έκαναν πίσω. Ενώ όριζαν έναν αποδεκτό αριθμό προσφύγων στη χώρα τους, την άλλη στιγμή το οικονομικό κατεστημένο τους μείωνε αυτό τον αριθμό με μια μονολεκτική δήλωση. Μετά, έκλειναν τα σύνορα ζητώντας σύμπραξη των κατασταλτικών τους μηχανισμών.

Όσο για την ελληνική κυβέρνηση, αυτή κρατά τα σκήπτρα της διγλωσσίας, του «άλλα λέμε και άλλα κάνουμε». Αφού δήλωσε ότι είναι πανέτοιμη να δεχθεί τις μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές και να τις φιλοξενήσει σε ανοιχτούς καταυλισμούς σε ανθρώπινες συνθήκες και όχι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ώσπου να ταξιδέψουν προς τον τελικό τους προορισμό, αποδείχθηκε τελείως ανέτοιμη. Κάτι η βοήθεια που είχε ζητήσει από τους «συμμάχους» μας και που ήρθε λειψή, κάτι που το πρόβλημα ήταν πάνω από τις δυνάμεις της, αυτό βρέθηκε να διογκώνεται μέρα με την ημέρα και εκείνη να το κοιτάζει άναυδη, με τα χέρια σηκωμένα ψηλά.

Μετά έδωσε το πράσινο φως στις διάφορες διεθνείς και ντόπιες ΜΚΟ να δράσουν ανενόχλητα. Κι αυτές δρουν χωρίς να ενημερώνουν κανέναν, με οικονομική στήριξη από άδηλους πόρους, με κτίρια παραχωρημένα από το ελληνικό δημόσιο για την εγκατάστασή τους, με το δικαίωμα να εκδίδουν ανακοινώσεις και να τις μοιράζουν στους βασανισμένους αυτούς ανθρώπους δίνοντάς τους οδηγίες αναποτελεσματικές, που περιπλέκουν το πρόβλημά τους παραπέρα. Ύστερα, δια στόματος πρωθυπουργού, με περισσή υποκρισία και θράσος, η κυβέρνηση άρχισε να εξαπολύει μύδρους προς τις ΜΚΟ και τη δράση που η ίδια είχε δει σαν ανακούφιση στη δική της ανεπάρκεια.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν να βρεθούν οι πρόσφυγες και μετανάστες αποκλεισμένοι στην Ειδομένη, χωρίς καμιά ελπίδα για το αύριο. Και ο υπεύθυνος υπουργός, αποκάλυψε την ντροπή αυτή για την «πολιτισμένη» Ευρώπη σαν τιμή για την Ελλάδα! Τιμή η γέννηση βρεφών και το πλατσούρισμα παιδιών μέσα στην απέραντη λάσπη, το πλύσιμο με μπουκάλια κρύου νερού, ο ύπνος μέσα σε παγωμένες σκηνές και το λιγοστό φαγητό να στέλνει μωρά στο νοσοκομείο σε κατάσταση υποσιτισμού!

Το μαζικό κίνημα της χώρας μας έχει υποχρέωση να σηκώσει στους ώμους του αυτό το ζήτημα, να το αναδείξει στις σωστές του διαστάσεις, να απομονώσει τις εθνικιστικές φωνές, που βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν το δηλητηριό τους ενάντια στα θύματα αυτά του ιμπεριαλισμού, να εμφανίσουν τους πρόσφυγες και μετανάστες σαν την κύρια αιτία όλων των δεινών της κοινωνίας μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Πολυάριθμη αντιπροσωπεία της ελληνικής κυβέρνησης πραγματοποίησε δύο ταξίδια στο Ισραήλ το Γενάρη και το Φλεβάρη, με επικεφαλής τον έλληνα πρωθυπουργό αυτοπροσώπως. Στόχος η υπογραφή σειράς συμφωνιών μεταξύ του Ισραήλ και της χώρας μας.

Η ελληνική αντιπροσωπεία επέστρεψε με το δρόμο της στρωμένο με «επιτυχημένες» συμφωνίες σε μια σειρά τομείς: τουρισμό, περιβάλλον, ενέργεια, διαχείριση υδάτων, καινοτομία και τεχνολογία, αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος.

Μοναδικός κερδισμένος από τις συμφωνίες βγαίνει και πάλι το μεγάλο κεφάλαιο, αφού αυτές ενέχουν όλα εκείνα τα θετικά στοιχεία που αποζητούν τα μονοπώλια

παγκόσμια: πολλά κέρδη και ακόμα περισσότερα και πολύπλευρα οφέλη. Το ελληνικό κεφάλαιο, λοιπόν, θα διεκδικήσει μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα της διανομής και αναδιανομής των πλουτοπαραγωγικών πηγών της περιοχής και θα αναβαθμίσει τη θέση του στη γεωστρατηγική σκακιέρα.

Όμως, όπου υπάρχουν κερδισμένοι, υπάρχουν αντίστοιχα και χαμένοι. Κι αυτοί είναι οι λαοί της περιοχής από την όλο και βαθύτερη εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και ανταγωνισμούς του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που διόλου δεν θα διστάσουν να πυροδοτήσουν νέες εστίες εντάσεων και πολέμων προκειμένου να ευοδωθούν οι σχεδιασμοί τους. Για παράδειγμα, ο έλληνας πρωθυπουργός στη διάρκεια του ταξιδιού του στο Ισραήλ

δήλωσε ότι «η ενεργειακή μας συνεργασία θα δώσει τη δυνατότητα και στις χώρες μας και στις χώρες της ευρύτερης περιοχής να αναπτυχθεί ένα πλαίσιο συνεργασίας και περιφερειακής ανάπτυξης που θα προάγει τη σταθερότητα και την ειρήνη». Όταν γνωρίζει πολύ καλά ότι, ειδικά το θέμα των ενεργειακών πόρων και των οδών μεταφοράς τους, είναι αιτία πρόκλησης αιματηρών διακρατικών συγκρούσεων σε πάμπολλες περιοχές, διαμελισμού κρατών και εμφυλίων πολέμων. Γιατί ο ιμπεριαλισμός λύνει τις διαφορές με συρράξεις και πολέμους.

Ειδικότερα για τον παλαιστινιακό λαό, οι συμφωνίες που υπογράφηκαν ανάμεσα στην ελληνική και την ισραηλινή κυβέρνηση, δυναμιτίζουν με τον πιο προκλητικό τρόπο τον αγώνα του για μια πατρίδα ελεύθερη,

3
ΙΟΥΝΗΣ
2016

ανεξάρτητη, κυρίαρχη. Όταν στα μάτια των προοδευτικών ανθρώπων όλης της γης το Ισραήλ αντιπροσωπεύει το πιο οργανωμένο κράτος-τρομοκράτη, που 68 χρόνια παραβιάζει τις Αποφάσεις του ΟΗΕ, καταπατάει κάθε ανθρώπινο δικαίωμα των Παλαιστινίων, η ελληνική κυβέρνηση υπογράφει κοινό κείμενο για την πάταξη της «τρομοκρατίας» και του «οργανωμένου εγκλήματος». Όταν κάθε κίνηση του Ισραήλ στοχεύει στο να ελέγξει τους υδάτινους πόρους της περιοχής, για να μπορεί να ελέγξει τελικά τη ζωή των Παλαιστινίων, ο έλληνας πρωθυπουργός υπογράφει μαζί του συμφωνία για την ύδρευση! Και σαν να μην έφταναν οι συμφωνίες, στη διάρκεια του ταξιδιού του ο έλληνας πρωθυπουργός επανειλημμένα «παρεκτράπηκε» απέναντι στον παλαιστινιακό λαό με τις δηλώσεις του.

Για παράδειγμα, ενώ δήλωσε ότι «το παλαιστινιακό πρόβλημα θα λυθεί με τη δημιουργία δύο κρατών που θα συμβιώνουν ειρηνικά και με ασφάλεια», σε ερώτηση ισραηλινού δημοσιογράφου τι έχει να πει για την ομόφωνη απόφαση της ολομέλειας της ελληνικής Βουλής για την αναγνώριση του Κράτους της Παλαιστίνης, δεν δίστασε να αοριστολογήσει για να μη δεσμευτεί για το πότε και εάν, τελικά, θα γίνει. Ανευθυνότητα έκφρασε στον ισραηλινό πρωθυπουργό την ανησυχία του για τις συνεχιζόμενες βίαιες επιθέσεις κατά ισραηλινών πολιτών «ξεχνώντας» να αναφέρει οποιαδήποτε λέξη για το έγκλημα της ισραηλινής κατοχής στην Παλαιστίνη που συνεχίζεται από το 1948 μέχρι σήμερα με τις ευλογίες του ΟΗΕ και την αμέριστη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ. Τέλος, έβαλε και το κερασάκι στην τούρτα με τη δήλωσή του ότι «η Ελλάδα είναι σταθερός και αξιόπιστος φίλος του Ισραήλ». Ποιος έδωσε το δικαίωμα στον έλληνα πρωθυπουργό να βάζει στην ίδια ζυγαριά τους θύτες με τα θύματα μιλώντας για επιθέσεις Παλαιστινίων εναντίον ισραηλινών πολιτών; Για να φρεσκάρουμε τη μνήμη του, του θυμίζουμε λοιπόν ότι, μόνο τη χρονιά

που μας πέρασε, η ισραηλινή επέμβαση στη Λωρίδα της Γάζας, που κράτησε 52 ημέρες, κόστισε τη ζωή σε 2.133 Παλαιστίνιους, στην πλειοψηφία τους άμαχους, κυρίως παιδιά, και άφησε πίσω της 11.000 τραυματίες και 600 χιλιάδες άστεγους και εκτοπισμένους, το 1/3 δηλαδή του συνολικού πληθυσμού της, κατεστραμμένα σπίτια, νοσοκομεία, σχολεία, τζαμιά, εκκλησίες και το αποχετευτικό δίκτυο. Ισραηλινοί έποικοι βομβάρδισαν οικισμούς της Δυτικής Όχθης. Αστυνομικοί με επικεφαλής τον ίδιο τον ισραηλινό υπουργό Γεωργίας εισέβαλαν σε παλαιστινιακό τέμενος. Στρατιώτες επιτέθηκαν σε προσφυγικό καταυλισμό με το σαθρό πρόσχημα της καταδίωξης ακτιβιστών που θεωρήθηκαν ύποπτοι για τρομοκρατικές ενέργειες. Νεαρός Παλαιστίνιος δολοφονήθηκε εν ψυχρώ στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας με μοναδική κατηγορία ότι πλησίασε το φράχτη ασφαλείας για να πετάξει πέτρες στις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής. 100 Παλαιστίνιες συνελήφθησαν γιατί προστάτευαν ιερό για τους μουσουλμάνους χώρο από εισβολή ακραίων εβραίων. Ο κ. πρωθυπουργός δεν έχει ακούσει ότι ο κατάλογος αυτός δεν έχει τέλος; Ποιος εξουσιοδότησε τον κ. Τσίπρα να κάνει δηλώσεις περί σταθερής και αξιόπιστης φιλίας με το Ισραήλ; Πάντως όχι ο ελληνικός λαός που στο πέρασμα των χρόνων έχει δείξει με κάθε μέσο και τρόπο τη σταθερή και αμετακίνητη υπεράσπιση και αλληλεγγύη του στα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού. Με την ευκαιρία, του υπενθυμίζουμε ορισμένες μόνο επετείους που τιμούνται σε όλο τον κόσμο, μήπως και του διαφεύγουν: 17 Απρίλη, Ημέρα Διεθνούς Αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους Φυλακισμένους. 15 Μάη, μέρα της Νάκμπα, της ολοκληρωτικής καταστροφής της Παλαιστίνης από τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής. 29 Νοέμβρη, Παγκόσμια Ημέρα Αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης. Όλα τα έχει ακούσει και τα γνωρίζει πολύ καλά. Τα γνωρίζει γιατί, όσο βρισκόταν

στην αντιπολίτευση, τα καταδίκασε. Τώρα, όμως, που βρίσκεται στην κυβέρνηση, ακολουθεί κατά πόδας την πρακτική όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων: στα λόγια υπέρ του αγώνα του παλαιστινιακού λαού, στην πράξη υπέρ των ισραηλινών συμφερόντων. Γιατί απλά, αυτά τα συμφέροντα τυχαίνει να ταυτίζονται με τα συμφέροντα όχι μόνο της ελληνικής ολιγαρχίας αλλά και με τα ιμπεριαλιστικά σχέδια ΗΠΑ και ΕΕ για τη δημιουργία της Μεγάλης Μέσης Ανατολής. Σχέδια που χτίζουν αργά και σταθερά με εντάσεις, επιθέσεις, προσπάθειες διχοτομήσεων, σπορά διχόνοιας, ανατροπές μη αρεστών κυβερνήσεων, δημιουργία νέων συμμαχιών, ακόμα και νέων μορφών τρομοκρατίας όπως αυτή των τζιχαντιστών.

Εξάλλου, πριν να πραγματοποιήσει τις επισκέψεις αυτές στο Ισραήλ, είχε φροντίσει να υπερψηφίσει την ενεργοποίηση του άρθρου 42.7 της Συνθήκης της ΕΕ, άρθρο που αποτελεί τη θεσμική ομπρέλα για στρατιωτικές επεμβάσεις των κρατών-μελών της. Είχε δηλώσει τη θέλησή του να παραχωρήσει τις αμερικανο-NATOικές βάσεις της χώρας μας για ενδεχόμενες στρατιωτικές επεμβάσεις στην περιοχή. Είχε αποστείλει δυνάμεις του ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού στην ευρύτερη περιοχή και είχε αναβαθμίσει τη στρατιωτική και πολιτική συνεργασία με το Ισραήλ, στη διάρκεια της επίσκεψης του ισραηλινού υπουργού Άμυνας στη χώρα μας.

Δεν υπάρχει άλλη απάντηση σε αυτό το αδιέξοδο παρά μόνο η διεθνιστική αλληλεγγύη ανάμεσα στους λαούς. Καλούμε τον ελληνικό λαό να σταθεί για άλλη μια φορά στο πλευρό των λαών της περιοχής, να αντισταθεί στα σχέδια των ιμπεριαλιστών που μόνο δεινά σωρεύουν, να απαιτήσει εδώ και τώρα να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας σε αυτά τα σχέδια. Για να επικρατήσουν στον κόσμο ολόκληρο η ειρηνική συνύπαρξη των λαών, η ασφάλεια, ένα καλύτερο αύριο για τις σημερινές αλλά και τις μελλοντικές γενιές.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ-ΕΕΔΥΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Στη γνωστή μας αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου Εργαζομένων του ΟΤΕ, που μας παραχώρησαν φιλικά, η ΕΕΔΔΑ και η ΕΕΔΥΕ πραγματοποίησαν, στις 15 Μάρτη, από κοινού, εκδήλωση με θέμα «Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και το δράμα του παλαιστινιακού λαού».

Την εκδήλωση άνοιξε η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ, που ήταν και η παρουσιάστρια του προγράμματος, η οποία έκανε μια μικρή αναφορά στο παλαιστινιακό ζήτημα και δήλωσε την αδιαπραγμάτευτη απαίτηση της οργάνωσής μας να αναγνωριστεί από την ελληνική κυβέρνηση το Κράτος της Παλαιστίνης, σύμφωνα με την απόφαση

της Ολομέλειας του Κοινοβουλίου.

Μετά προβλήθηκε βίντεο το οποίο κατέδειξε το παλαιστινιακό πρόβλημα από την ημέρα της Νάκμπα, της ολοκληρωτικής δηλαδή καταστροφής της Παλαιστίνης στις 15 Μάη 1948 έως την αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης από τον ΟΗΕ και την ύψωση της παλαιστινιακής σημαίας έξω από τα γραφεία του.

Ακολούθησε εκτενής ομιλία του Πρέσβη του κράτους της Παλαιστίνης στην Αθήνα, κ. Μαρουάν Τουμπάσι, ο οποίος αναφέρθηκε διεξοδικά στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο παλαιστινιακός λαός από την ισραηλινή κατοχή, επιθετικότητα και επεκτατική πολιτική. Ευχαρίστησε τον ελληνικό λαό για την

αμετακίνητη στήριξή του στο λαό της Παλαιστίνης παρά τα τραγικά οικονομικά και άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζει και ο ίδιος. Τόνισε πόσο σημαντική είναι μια τέτοια στήριξη όχι μόνο σαν ηθικό στήριγμα προς τους Παλαιστίνιους αλλά και σαν μοχλός πίεσης σε διεθνείς οργανισμούς. Παρομοίωσε το παλαιστινιακό πρόβλημα με αυτό της Κύπρου σαν διεθνές ζήτημα κατοχής και διχοτόμησης. Ενημέρωσε ότι αρκετοί από τους πρόσφυγες που έχουν φτάσει στη χώρα μας είναι Παλαιστίνιοι που προέρχονται από τους βομβαρδισμένους καταυλισμούς της Συρίας. Απαίτησε τη σύγκλιση Διεθνούς Συνεδρίου που θα υποχρεώσει το Ισραήλ να σταματήσει την κατοχή. Ενώ αίσθηση προκάλεσε η αναφορά του στη στάση της ελληνικής κυβέρνησης και η αρνητική εντύπωση που προκαλεί όταν, στα λόγια, στηρίζει το παλαιστινιακό ζήτημα αλλά, στην πράξη, το υπονομεύει με τις συμφωνίες που υπογράφει με το Ισραήλ.

Στη συνέχεια, παίρνοντας το λόγο ο πρέσβης επί τιμή, Θέμος Στοφορόπουλος, κατηγόρησε τον ιμπεριαλισμό σαν τον κύριο υπεύθυνο για τα προβλήματα που βιώνουν όλοι οι λαοί, ανάμεσά τους και ο παλαιστινιακός. Έκανε αναδρομή στο πώς μεθόδευσε ο σιωνισμός, με τη βοήθεια των ξένων δυνάμεων (κύρια

της Αγγλίας που εκείνη την περίοδο επόπτευε τα παλαιστινιακά εδάφη), την αρπαγή των παλαιστινιακών εδαφών και το διωγμό των Παλαιστινίων από αυτά τα εδάφη τόσο με οικονομικό πόλεμο όσο και με αποκλεισμό. Κάλεσε τους Παλαιστίνιους να μην προσμένουν καμιά βοήθεια από το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, την ΕΕ, πολύ περισσότερο από τον ΟΗΕ αλλά να στρέψουν την προσοχή τους στη διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών, στον αγώνα τους για τη στήριξη του παλαιστινιακού και στην πίεση που μπορούν και πρέπει να ασκήσουν στις κυβερνήσεις τους.

Η εκδήλωση έκλεισε με την ομόφωνη αποδοχή ψηφίσματος που διάβασε η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ και συντονίστρια της εκδήλωσης, το οποίο καταδίκασε τη δολοφονική πολιτική του Ισραήλ κατά της Παλαιστίνης, απαιτούσε την άμεση αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης δίπλα στο κράτος του Ισραήλ, στα σύνορα του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, καθώς και την κατάργηση όλων των συμφωνιών στρατιωτικών και εμπορικών συνεργασιών που έχουν υπογραφεί ανάμεσα στην ελληνική συγκυβέρνηση και την κυβέρνηση του Ισραήλ. Το ψήφισμα πρόκειται να επιδοθεί στην ελληνική κυβέρνηση από αντιπροσωπεία των δύο οργανώσεων.

Στη δίνη της καπιταλιστικής κρίσης και των ανταγωνισμών

Δύο χρόνια συμπληρώθηκαν από τα βίαια και αιματηρά γεγονότα στην Ουκρανία, όπου ανατράπηκε η προηγούμενη αστική κυβέρνηση, ανέλαβε άλλη, ενώ ο λαός βιώνει καθημερινά τις επιπτώσεις της καπιταλιστικής κρίσης, η οποία, ανάμεσα σε άλλα, φέρνει και σημαντική αύξηση της θνησιμότητας.

Το Φλεβάρη του 2014, τουλάχιστον 87 άνθρωποι σκοτώθηκαν, εκατοντάδες άλλοι τραυματίστηκαν, ενώ «ανασυντάχθηκε» το πολιτικό σκηνικό της χώρας. Ο τότε Πρόεδρος Β. Γιανούκοβιτς, επικεφαλής του «Κόμματος των Περιοχών» -που πα-

ζάρευε τόσο με την ΕΕ όσο και με τη Ρωσία- κυνηγήθηκε και «αυτοεξορίστηκε». Η κυβέρνηση συγκροτήθηκε από αντιδραστικές πολιτικές δυνάμεις και εκπροσώπους τμημάτων της ολιγαρχίας, που απέκτησαν πολιτική και οικονομική ισχύ μέσα από τη λεηλασία του λαϊκού πλούτου και της σοσιαλιστικής σοβιετικής εξουσίας. Αυτές οι δυνάμεις αναρριχήθηκαν στην εξουσία με τη στήριξη ΗΠΑ – ΕΕ για την προώθηση των δικών τους γεωπολιτικών σχεδιασμών. Ενεργό ρόλο ανέλαβαν ένοπλες ναζιστικές οργανώσεις και κόμματα, απόγονοι των συνεργατών των SS.

Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται και το αιματοκύλισμα που συνεχίζεται στις

ανατολικές περιοχές του Ντονμπάς, τις αυτοαποκαλούμενες Λαϊκές Δημοκρατίες Ντονέτσκ και Λουγκάνσκ, οι οποίες αντιτάχθηκαν στην πραξικοπηματική κυβέρνηση του Κιέβου. Παράλληλα, το Μάρτη του 2014 έγινε προσάρτηση της Κριμαίας στη Ρωσική Ομοσπονδία, ύστερα από δημοψήφισμα όπου το 97% των κατοίκων ψήφισαν υπέρ της ένωσης με τη Ρωσία.

Εξαθλιωμένος και φτωχός λαός

Σήμερα, ο ουκρανικός λαός βιώνει την περαιτέρω επιδείνωση του βιοτικού του επιπέδου, την ένταση

7
ΙΟΥΝΗΣ
2016

της εκμετάλλευσης και χρέη δισεκατομμυρίων από δάνεια που πάνε στο κεφάλαιο και πληρώνει ο λαός και οι μελλοντικές γενιές.

Το Φλεβάρη, η Κεντρική Τράπεζα της χώρας ανακοίνωσε την αύξηση των επιτοκίων της κατά 5,5 ποσοστιαίες μονάδες, στο 19,5%, με επιδιωκόμενο υποτίθεται στόχο να χαλαρώσει τον έλεγχο του εθνικού νομίσματος (γρίβνα) και την ελεύθερη διακύμανση σε σχέση με άλλα νομίσματα. Η δραματική υποτίμηση απέναντι στο δολάριο είναι της τάξης του 32%, που προστίθεται σε άλλο ένα 48%, που είχε υποτιμηθεί πέρσι. Την ίδια ώρα, η κυβερνητική συμμαχία του Πρόεδρου Πέτρο Ποροσένκο και του πρωθυπουργού Αρσένι Γιάτσενιουκ (παρά τις τριβές που υπάρχουν) σχεδιάζουν νέο λεγόμενο «πακέτο» διάσωσης, τόσο από το ΔΝΤ, όσο και από την ΕΕ και μεμονωμένα κράτη, της τάξης των 8-10 δις δολαρίων. Ως βασική προϋπόθεση, εμφανίζεται η ανάγκη να προχωρήσουν οι λεγόμενες «αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και η καταπολέμηση της διαφθοράς».

Στα πλαίσια αυτά, ο πρωθυπουργός της χώρας Α. Γιάτσενιουκ, έχει ανακοινώσει πως θα προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση των 50 μεγαλύτερων κρατικών επιχειρήσεων στο...όνομα της κάθαρσης από τους διεφθαρμένους και θα προκληθεί διαγωνι-

σμός για την προσέλκυση ξένων επενδυτών. Αν και δεν προσδιορίστηκαν οι εταιρίες αυτές, φαίνεται ότι περιλαμβάνονται τα πάντα, από την ενέργεια, τις υποδομές, την αμυντική βιομηχανία μέχρι την αγροτική οικονομία.

Στα παραπάνω θα πρέπει να προστεθεί και το μνημόνιο που υπογράφηκε το 2015 με το ΔΝΤ για δάνειο 18 δις. δολαρίων, που βεβαίως συνοδεύονταν από σειρά αντιλαϊκών μέτρων, όπως αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου για τα λαϊκά νοικοκυριά κατά 50%, πάγωμα μισθών και συντάξεων των εργαζομένων στο Δημόσιο, ενώ οι πολεμικές δαπάνες για τη λεγόμενη «αντιτρομοκρατική επιχείρηση» στην Ανατολή, το κλείσιμο ουσιαστικά της ρωσικής αγοράς για τα ουκρανικά προϊόντα, αξιοποιούνται για την ένταση της λιτότητας, το τσάκισμα δικαιωμάτων.

2015: Μείωση του πληθυσμού κατά 500 ανθρώπους την ημέρα

Ποιος όμως είναι ο βασικός δείκτης της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής; Μέσα σε ένα μόλις χρόνο (2015) ο πληθυσμός της χώρας μειώθηκε κατά 187.000 ανθρώπους, δηλαδή, κάθε μέρα 500 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους από την εφαρμοζόμενη πολιτική. Το ποσοστό θνησιμότητας αυξήθηκε κατά 15%! Μάλιστα, η θνη-

σιμότητα των ηλικιωμένων έφτασε σε παρόμοια επίπεδα με το 1992, περίοδο καταστροφής, μαζικής πείνας, εξαιτίας της διάλυσης της ΕΣΣΔ όπου ανατράπηκε ο σοσιαλισμός και ήρθε το... «νέο».

Και σε αυτούς δεν υπολογίζονται οι ανθρώπινες απώλειες που οφείλονται σε στρατιωτικές συγκρούσεις. Σύμφωνα με στοιχεία της έκθεσης του Γραφείου του Ύπατου Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (OHCHR) τουλάχιστον 9.000 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί, από τους οποίους οι 2.000 άμαχοι (χωρίς να υπολογίζονται οι 298 επιβάτες του αεροσκάφους MH-17 που καταρρίφθηκε το καλοκαίρι του 2014). Πάνω από 21.000 Ουκρανοί έχουν τραυματιστεί από τον Απρίλη του 2014, και περισσότεροι από 1,5 εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Ο σημερινός Πρόεδρος, Π. Ποροσένκο, μαζί με τους άλλους αστούς πολιτικούς, ισχυρίζεται πως για όλα τα δεινά που τραβάει ο λαός –φτώχεια και εξαθλίωση– φταίνε οι «κακοί, διεφθαρμένοι υπουργοί και πολιτικοί», αποσιωπώντας τις πραγματικές αιτίες, δηλαδή, την καπιταλιστική εκμετάλλευση που τον τσακίζει, την ιμπεριαλιστική επέμβαση των ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ στον ανταγωνισμό τους με την καπιταλιστική Ρωσία.

Η Βενεζουέλα μετά τις εκλογές

Στις 6 Δεκέμβρη 2015 πραγματοποιήθηκαν στη Βενεζουέλα εκλογές για την Εθνοσυνέλευση, δηλαδή τη Βουλή της χώρας. Τα αποτελέσματα ήταν πολύ αρνητικά για τις δυνάμεις που στηρίζουν την κυβέρνηση του Νικολάς Μαδούρο. Συγκεκριμένα, το Προεδρείο Δημοκρατικής Ενότητας (MUD) πήρε το 56,2% των ψήφων και 112 έδρες από τις 167 της Βουλής, ενώ ο Μεγάλος Πατριωτικός Πόλος-Σιμόν Μπολίβαρ (GPP-SB) μόλις το 40,8%, δηλαδή 55 έδρες. Αυτό σημαίνει, ότι η αντιπολίτευση διαθέτει πια τα 2/3 της Βουλής, πράγμα που της δίνει πολλές δυνατότητες.

Οι εκλογές έγιναν μέσα σε φανερές προσπάθειες της αντιδραστικής αντιπολίτευσης να δημιουργήσουν κλίμα αποσταθεροποίησης, ελλείψεις σε βασικά προϊόντα, κλπ.

και μεγάλες διαδηλώσεις, πόλεμο προπαγάνδας από τα μεγάλα ΜΜΕ που πρόσκεινται στην αντιπολίτευση και τις ανοιχτές επεμβάσεις της πρεσβείας των ΗΠΑ και τις εμπρηστικές δηλώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η νέα κατάσταση που πρόκυψε από τις εκλογές είναι πραγματικά επικίνδυνη. Η αντιδραστική αντιπολίτευση μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας, να καταργήσει νόμους που έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα, να πετύχει μεταρρυθμίσεις του Συντάγματος, να διεξαγάγει δημοψηφίσματα, για παράδειγμα με την κατάθεση 4 εκατομμυρίων υπογραφών μπορεί να ζητήσει την αποπομπή του εκλεγμένου προέδρου της χώρας, αλλά και υπουργών, καθώς και την απελευθέρωση κρατουμένων. Κι εδώ αξίζει να θυμίσουμε ότι σημαντικά στελέχη της αντιπολίτευσης βρίσκονται σήμερα

στις φυλακές καταδικασμένοι για μια σειρά αδικήματα, που για το MUD θεωρούνται «πολιτικοί κρατούμενοι».

Αυτό δεν το κρύβουν τα στελέχη της αντιπολίτευσης που κάθε τόσο αναφέρονται σε «αλλαγές στο οικονομικό μοντέλο», για «αναπροσανατολισμό των συμμαχιών της χώρας», όπου βέβαια εννοούν τον περιορισμό ή τη διακοπή των στενών σχέσεων με την Κούβα και τον προσανατολισμό της χώρας και πάλι προς τις ΗΠΑ, κλπ. Είναι αρκετοί αυτοί που λένε ότι θα πρέπει να διατηρηθούν τα κοινωνικά προγράμματα που έχουν θεσπιστεί επί κυβέρνησης Ούγο Τσάβες. Πάντως, ήδη η οργάνωση των Βιομηχάνων και Μεγαλεμπόρων έχει ζητήσει την κατάργηση ενός εργατικού νόμου, που εξασφαλίζει κάποια σοβαρά δικαιώματα των εργαζομένων.

Τα τελευταία χρόνια, η Βενεζουέλα περνάει κρίση. Μέσα στα 17 χρόνια διακυβέρνησης του Ούγο Τσάβες και του Νικολάς Μαδούρο, έγιναν μια σειρά σημαντικές αλλαγές προς το καλύτερο, για παράδειγμα στον τομέα της υγείας, της παιδείας, της φτώχειας, των λαϊκών κατοικιών, κλπ., όμως σε μια σειρά άλλους τομείς τα πράγματα παρέμειναν όπως ήταν και προηγούμενα. Οι μεγάλες επιχειρήσεις έμειναν στα χέρια των αστών, με αποτέλεσμα να μπορούν να χειρίζονται την κατάσταση όπως τους βολεύει. Έτσι, αν εξαιρέσει κανείς το πετρέλαιο, η χώρα πολύ λίγα πράγματα παράγει, και σχεδόν καθόλου τρόφιμα, που τα περισσότερα και πιο σημαντικά εισάγονται από τους μεγαλέμπορους, με αποτέλεσμα όποτε θέλουν να δημιουργήσουν πρόβλημα και τεχνητές ελλείψεις προϊόντων ή δεν τους συμφέρει κάποια εισαγωγή ή μικροπαραγωγή, να μην την προωθούν. Μεγάλες ουρές σχηματίζονται τα τελευταία χρόνια, ιδιαί-

τερα το 2014 και 2015 στα σούπερ μάρκετ λόγω των ελλείψεων, με αποτέλεσμα να μπορεί η αντιπολίτευση να χειραγωγεί λαϊκά στρώματα, που, μαζί με την έλλειψη οργανωτικής και πολιτικο-ιδεολογικής δουλειάς, αρκετοί που στήριζαν τα μέτρα της κυβέρνησης, να βγουν στους δρόμους και να διαδηλώνουν. Επίσης, εδώ πρέπει να πούμε ότι το ΑΕΠ της χώρας παρουσίασε μείωση και το 2014 και το 2015. Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και τις χαμηλές τιμές του πετρελαίου την ίδια περίοδο, καταλαβαίνουμε ότι τα πράγματα δεν είναι ρόδινα. Άλλωστε, αρκετή δυσανεμία έχει συσσωρευτεί σε αρκετούς και λόγω της διαφθοράς που παρουσιάζεται χρόνια τώρα στον κρατικό μηχανισμό. Αυτό, μάλιστα, ήταν ένα από τα πρώτα ζητήματα που η κυβέρνηση αποφάσισε να αντιμετωπίσει μετά την εκλογική της ήττα.

Ήδη, ο πρόεδρος της Εθνοσυνέλευσης, Χένρι Ράμος Αγιούπ, δήλωσε στις 29 Γενάρη, ότι θα ήταν

«ανεύθυνο» να επιτραπεί στον πρόεδρο Μαδούρο να ολοκληρώσει τη θητεία του, που κανονικά λήγει το Μάη του 2019, και ότι αν ο Μαδούρο παραμείνει στην κυβέρνηση, ο διάδοχός του θα παραλάβει όχι χώρα, αλλά νεκροταφείο και γι' αυτό το λόγο τον Ιούνη η αντιπολίτευση θα επιλέξει ένα άτομο σαν αντικαταστάτη του. Είπε ακόμα, ότι η πρόθεση της αντιπολίτευσης είναι να τελειώνουν μια και καλή με την κυβέρνηση του Νικολάς Μαδούρο πριν περάσουν 6 μήνες.

Όλη αυτή η κατάσταση τίποτα καλό δεν προμηνύει για το λαό της Βενεζουέλας. Συνεχώς οργανώνονται πορείες διαμαρτυρίας, κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις στους δρόμους κυρίως της πρωτεύουσας είτε από την αντιπολίτευση, είτε από όσους στηρίζουν την κυβέρνηση του Νικολάς Μαδούρο. Συχνά σημειώνονται συμπλοκές. Η κατάσταση είναι έκρυθμη, και θα πρέπει να περιμένουμε να δούμε μέχρι πού θα τραβήξει το σκοινί η αντιπολίτευση.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 3Η ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΟΥΓΟ ΤΣΑΒΕΣ

Στις 7 Μάρτη, η Πρεσβεία της Μπολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας στην Ελλάδα, με τη στήριξη κοινωνικών κινημάτων και ομάδων φιλίας και αλληλεγγύης με τη Βενεζουέλα, οργάνωσε ένα αφιέρωμα στον Ούγο Τσάβες, με αφορμή την τρίτη επέτειο από το θάνατό του.

Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε το ντοκιμαντέρ «Ο φίλος μου ο Ούγκο» του Όλιβερ Στόουν, καθώς και το δεύτερο τεύχος του περιοδικού «Ο Τσάβες ζει», που εκδίδει η Πρεσβεία για τον ελληνικό λαό και τους Λατινοαμερικάνους και Βενεζουελάνους που ζουν στην Ελλάδα.

Από την ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε η Γενική Γραμματέας, Ευγενία Παπαμακαρίου, που απεύθυνε και σύντομο χαιρετισμό που δημοσιεύουμε παρακάτω. Χαιρέτισαν ακόμα από τον Ελληνοκουβανικό Σύνδεσμο Φιλίας & Αλληλεγγύης ο πρόεδρός του, Νίκος Καρανδρέας, από την ΕΕΔΥΕ, ο Χρήστος Μαργανέλης, και άλλοι.

Παραθέτουμε το χαιρετισμό της ΕΕΔΔΑ:

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Στο όνομα της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) χαιρετίζουμε τη σημερινή Εκδήλωση Αλληλεγγύης με αφορμή την 3η επέτειο από την απώλεια του Ούγο Τσάβες και ευχαριστούμε τους οργανωτές για την πρόσκλησή τους να παραβρεθούμε.

Θυμόμαστε τον Ούγο Τσάβες, τον πρόεδρο που αγωνίστηκε για την αντιμετώπιση μεγάλων λαϊκών προβλημάτων, της φτώχειας, του αναλφαριθμητισμού, της έλλειψης ιατρικής περίθαλψης. Τον θυμόμαστε σαν τον πρόεδρο που αντιστάθηκε σθεναρά ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την ντόπια αντίδραση.

Με την ευκαιρία αυτή, θα θέλαμε να εκφράσουμε για μια ακόμα φορά την αγανάκτησή μας για τα σχέδια που απεργάζεται ο ιμπεριαλισμός, οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση, που χέρι-χέρι με τις ντόπιες αντιδραστικές δυνάμεις, προωθούν τα αποσταθεροποιητικά σχέδιά τους για την ανατροπή της εκλεγμένης κυβέρνησης της Βενεζουέλας.

Χαιρετίζουμε τις αντιιμπεριαλιστικές, λαϊκές δυνάμεις, τους εργαζόμενους και τις μαζικές οργανώσεις της Βενεζουέλας, που αγωνίζονται καθημερινά για να αποτρέψουν τα σχέδια του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης.

Η ΕΕΔΔΑ θα κάνει ό,τι μπορεί για να ενημερώνει τον ελληνικό λαό για το τι πραγματικά γίνεται στη Βενεζουέλα, για το δύσκολο αγώνα που δίνουν οι λαϊκές και αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις της χώρας. Επιβεβαιώνουμε για μια ακόμα φορά ότι βρισκόμαστε στο πλάι τους εκφράζοντας με κάθε τρόπο την ενεργή και έμπρακτη αλληλεγγύη μας.

● ΚΟΛΟΜΒΙΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Εκδήλωση για τις ειρηνευτικές συνομιλίες ανάμεσα στην κυβέρνηση της Κολομβίας και τις Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP) πραγματοποιήθηκε στις 11 Δεκέμβρη στα γραφεία της ΕΕΔΔΑ και συνδυάστηκε με τα εγκαίνια του χριστουγεννιάτικου παζαριού.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με μια ενδιαφέρουσα ενημερωτική ομιλία από την Πρόεδρο της ΕΕΔΔΑ σχετικά με τις εξελίξεις των ειρηνευτικών συνομιλιών που ξεκίνησαν το 2012. Το ενδιαφέρον των παραβρισκόμενων έγινε ιδιαίτερα αισθητό από τις ενδιαφέρουσες ερωτήσεις και παρεμβάσεις που ακολούθησαν μετά την αρχική παρέμβαση. Και η συζήτηση συνεχίστηκε με την πολύτιμη βοήθεια άφθονου κρασιού αλλά και νόστιμων σπιτικών μεζέδων.

Η παρέμβαση, αφού ανέφερε μερικά γενικά στοιχεία, κυρίως οικονομικά, για την Κολομβία, ώστε να ξέρει κανείς για ποια χώρα ακριβώς μιλάμε, επικεντρώθηκε στο πώς φτάσαμε στις συνομιλίες και κυρίως στις σημερινές εξελίξεις, στο πού βρισκόμαστε σήμερα, μετά από τις επιμέρους συμφωνίες που επιτεύχθηκαν το Σεπτέμβρη του 2015. Οι δύο πλευρές, κυβέρνηση και αντάρτικο, αποφάσισαν να ολοκληρωθούν οι συνομιλίες μέχρι τις 23 Μάρτη του 2016.

Όπως αναφέραμε, ακολούθησε πλούσιος διάλογος, ερωτήσεις και απαντήσεις, που είχαν μεγάλο ενδιαφέρον.

● ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ – ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ιταλίδα φοιτήτρια στην ΕΕΔΔΑ

Η ΕΕΔΔΑ φιλοξένησε στα γραφεία της, μεταξύ Νοέμβρη 2015 και αρχές Γενάρη 2016, μεταπτυχιακή φοιτήτρια ανθρωπιστικών σπουδών από την Ιταλία, που ζήτησε να μάθει περισσότερα για την κοινωνική και πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και να μελετήσει το μεταναστευτικό – προσφυγικό ζήτημα. Η δραστήρια Σίμονα μελέτησε στα γραφεία μας την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το προσφυγικό-μεταναστευτικό, συμμετείχε στις δραστηριότητες αλληλεγγύης της Επιτροπής και ταξίδεψε στη Λέσβο όπου παρέμεινε για τρεις βδομάδες προκειμένου να δει από κοντά τον τρόπο λειτουργίας τόπων υποδοχής και καταγραφής των μεταναστών-προσφύγων από την πλευρά του κράτους και τις δραστηριότητες των εθελοντικών οργανώσεων.

Την ευχαριστούμε για την παρουσία της και τη συμβολή της στο έργο αλληλεγγύης της Επιτροπής και ελπίζουμε να βοηθήσαμε στην προσπάθειά της να αντιληφθεί καλύτερα την κατάσταση. Οι διπλωματικές εργασίες μπορούν να συμβάλλουν στην ανάδειξη της ανάγκης προάσπισης των δικαιωμάτων των μεταναστών και προσφύγων και στην προώθηση των λαϊκών αγώνων για αυτό το σκοπό.

● Το χριστουγεννιάτικο παζάρι της ΕΕΔΔΑ

Έχει καθιερωθεί κάθε χρόνο η ΕΕΔΔΑ να διοργανώνει με μεγάλη επιτυχία το χριστουγεννιάτικο παζάρι της, που είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να ενισχυθούν τα πενιχρά οικονομικά της.

Τα εγκαίνια αυτού του παζαριού γιορτάστηκαν και φέτος την Παρασκευή, 11 Δεκέμβρη, και συνδυάστηκε με μια εκδήλωση ενημέρωσης για τις ειρηνευτικές συνομιλίες ανάμεσα στην κυβέρνηση της Κολομβίας και τις Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP). Μέλη και φίλοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της οργάνωσής μας και συγκεντρώθηκαν στο ζεστό περιβάλλον των γραφείων μας για να κάνουν τις αγορές των δώρων τους από τα πλούσια και καλαίσθητα εκθέματα.

Φυσικά, δεν έλειψαν οι νόστιμοι σπιτικοί μεζέδες που είχαν ετοιμάσει μέλη και φίλοι της ΕΕΔΔΑ και το καλό και άφθονο κρασί. Όλοι έφυγαν ευχαριστημένοι παίρνοντας μαζί την υπόσχεση ότι θα επαναληφθεί σύντομα μια τέτοια όμορφη συνεύρεση όπου υπάρχει η ενημέρωση για ζητήματα του διεθνούς κινήματος αλλά και που γίνεται ευκαιρία να δεθούμε ακόμα περισσότερο μεταξύ μας. Γιατί οι αγωνιστές ξέρουν να αγωνίζονται αλλά ξέρουν και να διασκεδάζουν.

● ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ Η ΕΕΔΔΑ

Στο διάστημα που μας πέρασε, η ΕΕΔΔΑ προσκλήθηκε και συμμετείχε σε μια σειρά εκδηλώσεων που διοργάνωσαν διάφοροι φορείς με τους οποίους έχει σχέσεις.

- Την Κυριακή, 24 Γενάρη, παραβρέθηκε σε εκδήλωση για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Αθλητικού Ομίλου Κορωνίδα Γαλασίου και στις τιμητικές βραβεύσεις σε νέους αθλητές και παιδιά που διακρίθηκαν για την επίδοσή τους στα μαθήματα, στο ήθος και στην αγωνιστική τους απόδοση, καθώς και σε άτομα που πρόσφεραν στον Α.Ο Κορωνίδα.
- Στις 5 Μάρτη το πρωί, τα ταξικά σωματεία της Αθήνας πραγματοποίησαν σύσκεψη για το προσφυγικό στην κινηματογραφική αίθουσα «Αλκυονίδα», στην οποία αντάλλαξαν εμπειρίες από τη δράση τους σχετικά με το θέμα αυτό και στην οποία συμμετείχε και αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ. Την ίδια μέρα αντιπροσωπεία τους μοίρασε είδη πρώτης ανάγκης στους πρόσφυγες και μετανάστες της Πλατείας Βικτωρίας. Ακολούθησε στη 1 το μεσημέρι συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όπου και παραδόθηκε ψήφισμα για το θέμα.
- Το Σάββατο, 5 Μάρτη, η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ που είναι μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ, συμμετείχε στις εργασίες του που πραγματοποιήθηκαν στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου του Χαϊδαρίου, και πήρε το λόγο ενημερώνοντας τους παραβρισκόμενους για τη δουλειά που κάνει η ΕΕΔΔΑ με τους πρόσφυγες και μετανάστες, αλλά και για τον παλαιστινιακό λαό.
- Την Κυριακή, 6 Μάρτη, αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Ελληνοκουβανικός Σύνδεσμος Φιλίας & Αλληλεγγύης για τα 57 χρόνια από τη νίκη της Κουβανικής Επανάστασης, που πραγματοποιήθηκε στον κινηματογράφο «Αλκυονίδες».
- Τιμώντας την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, η ΕΕΔΔΑ συμμετείχε στις 8 Μάρτη στο συλλαλητήριο που διοργάνωσαν οι ΟΓΕ, ΠΑΣΕΒΕ, ΠΑΣΥ, ΜΑΣ στα Προπύλαια και στην πορεία που ακολούθησε στην αμερικανική πρεσβεία. Για την επέτειο αυτή εξέδωσε σχετική ανακοίνωση με την οποία καλούσε τα μέλη και τους φίλους της να συμμετάσχουν μαζικά, χαιρέτιζε τις γυναίκες εργάτριες, αγρότισσες, επιστήμονες, άνεργες και, ιδιαίτερα, τις γυναίκες μετανάστριες και δήλωνε την αταλάντευτη στήριξή της στους αγώνες τους.
- Στις 8 Μάρτη, η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε στη δεξίωση που πραγματοποίησε ο Πρέσβης του Κράτους της Παλαιστίνης, κ. Μαρουάν Τουμπάσι με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας. Στην εκδήλωση, η ΕΕΔΔΑ τιμήθηκε με την απονομή μεταλλίου για την αλληλεγγύη της όλα αυτά τα χρόνια.

Ολοκληρώθηκε η καμπάνια αλληλεγγύης με τους πρόσφυγες και μετανάστες μέσω συλλογής υπογραφών σε κείμενο διαμαρτυρίας

Στο πλαίσιο της καμπάνιας αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και μετανάστες με σύνθημα «Κατένας δεν πρέπει να μείνει απαθής απέναντι στο συνεχιζόμενο έγκλημα, τους μαζικούς πνιγμούς μεταναστών και προσφύγων στη Μεσόγειο», η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) συγκέντρωσε περίπου 1.100 υπογραφές σε κείμενο διαμαρτυρίας όπου, μεταξύ άλλων, τονίζεται πως η «παράνομη μετανάστευση» και η «καταπολέμηση των δουλεμπόρων» προσφέρουν νέο άλλοθι για στρατιωτικές θαλάσσιες και χερσαίες επιχειρήσεις στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή και πως η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αναλαμβάνει μεγάλες ευθύνες όχι μόνο με τη συμφωνία της στις επικίνδυνες αποφάσεις που λαμβάνονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και με την επιχείρηση εξωραϊσμού και συγκάλυψής τους στο όνομα της «ευρωπαϊκής αλληλεγγύης» και με την ενεργή συμμετοχή της στα σχέδια ΗΠΑ - NATO - ΕΕ στην περιοχή.

Τριμελής αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ παρέδωσε την Τετάρτη, 9 Δεκέμβρη, το κείμενο με τις υπογραφές στη Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής του υπουργείου Εσωτερικών. Φίλοι και μέλη της ΕΕΔΔΑ, στην είσοδο του υπουργείου, κρατούσαν πανό με σύνθημα «Όχι στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που σπέρνουν

φτώχεια, προσφυγιά και θάνατο». Τη θέση πως η λύση του προβλήματος βρίσκεται στην αντιμετώπιση της αιτίας που το γεννά, δηλαδή στο σταμάτημα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, μετέφερε στον εκπρόσωπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στην Αθήνα η αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ την Τρίτη, 15 Δεκέμβρη, και σε συνάντηση που έγινε την ίδια μέρα με τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα.

Στη συνάντηση με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες μεταφέρθηκε πως το κυρίαρχο ζήτημα για το λαό μας και τους ξεριζωμένους δεν μπορεί να είναι η «αλληλεγγύη» των κρατών - μελών, οι ποσοτώσεις, αποκομμένο από την αιτία του προβλήματος και στο πλαίσιο αυτό έγινε σύντομη αναφορά στο ιστορικό των επεμβάσεων της ΕΕ και του NATO. Υπογραμμίστηκε επίσης πως αυτό που παρουσιάζεται σε μαζική κλίμακα στους λαούς των χωρών μελών σαν πρόβλημα για κάποιους θεωρείται ευκαιρία. Για τους εργοδότες, οι μετανάστες και πρόσφυγες αποτελούν πηγή πλούτου και αυτό προκύπτει τόσο από δηλώσεις που έχουν γίνει στη Γερμανία και κυκλοφόρησαν ευρέως (οι μετανάστες αποτελούν φτηνό εργατικό δυναμικό για τους βιομήχανους και λύση για την ενίσχυση της νέας γενιάς εργαζομένων), όσο και από την εμπειρία που έχουμε στην Ελλά-

δα από τις αρχές του '90, με πιο πρόσφατη την περίπτωση των φραουλοχώρων της Μανωλάδας και τη βιομηχανία ανακύκλωσης.

Σε σχέση με την άνοδο των φασιστικών δυνάμεων στην Ευρώπη, η αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ συμφώνησε πως πρέπει να προκαλεί ανησυχία, καθώς και στην ανάγκη να βρεθούν λύσεις. Κατά την ΕΕΔΔΑ, η προπαγάνδα για τον τεράστιο αριθμό αφίξεων μεταναστών που πλημμυρίζουν την ΕΕ, όταν χώρες πολύ μικρού μεγέθους όπως ο Λίβανος δέχονται πολύ μεγαλύτερο αριθμό προσφύγων από όλες τις χώρες - μέλη της ΕΕ μαζί, παράλληλα με τις αναφορές στους πλημμελείς ελέγχους και επιχειρήσεις έναντι των κινήσεων των τρομοκρατών, επιτείνει τη θεώρηση της μετανάστευσης ως «κινδύνου» και των μεταναστών ως «εισβολέων», τροφοδοτεί ξενοφοβικές και ρατσιστικές αντιλήψεις και συμπεριφορές και εντέλει νομιμοποιεί την αύξηση της καταστολής ενάντια στους λαούς εντός και εκτός ΕΕ. Κατά την άποψή μας και η προσέγγιση της Ύπατης Αρμοστείας, που κινείται γύρω από την ανάγκη των νόμιμων διαδρομών, εδράζεται στην άγρια πολιτική του ξεδιαλέγματος, σε πρόσφυγες που μπορούν να μείνουν και οικονομικούς μετανάστες που απελαύνονται.

Σε ανάλογο πλαίσιο κινήθηκε η παρουσίαση των θέσεων της ΕΕΔΔΑ κατά τη συνάντηση που

έγινε νωρίτερα την ίδια μέρα με τους εκπροσώπους του γραφείου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα. Ιδιαίτερα τονίστηκε πως οι φράχτες δεν αποτελούν μέρος της λύσης, αλλά μέρος του προβλήματος (π.χ. εκτροπή σε πιο επικίνδυνες διαδρομές με αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των θυμάτων). Η αύξηση του αριθμού των ξεριζωμένων που αναγκάζονται να κάνουν τα επικίνδυνα για την ίδια τους τη ζωή ταξίδια οφείλεται, μεταξύ άλλων, στο γεγονός πως μια σειρά υποδομές στις χώρες προέλευσης έχουν καταστραφεί με αποτέλεσμα η παραμονή εκεί να είναι αδύνατη. Και οι άνθρωποι αυτοί, όπως και όσοι επιχειρούν να φύγουν από τη φρίκη του πολέμου, δικαιούνται προστασίας και όχι εγκλωβισμό σε άθλιες συνθήκες σε χώρες που αποτελούν ενδιάμεσους σταθμούς, όπως η Ελλάδα, ή επιστροφή σε χώρες από τις οποίες θέλουν να φύγουν. Επίσης υπογράμμιστηκε πως δεν μπορεί το κράτος να μην αναλαμβάνει τις ευθύνες του και οι ΜΚΟ και οι εθελοντές να καλούνται να το υποκαταστήσουν, με τα γνωστά προβλήματα που ανακύπτουν. Υπάρχουν επίσης οργανώσεις των οποίων η παρουσία γεννά πολύ σοβαρά ερωτήματα για το ρόλο που παίζουν.

Σε απάντηση που έστειλε η «Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης» (European External Action Service) στις αρχές Γενάρη 2016, αναφέρονται οι γνωστές θέσεις της ΕΕ σχετικά με την προστασία όσων μεταναστών δικαιούνται τέτοιας, η επίσχεση της λειτουργίας των hotspots, που δεν μπορεί να γίνει χωρίς σχέδια για μεγάλης κλίμακας επείγουσα υποδοχή στις χώρες με το μεγαλύτερο αριθμό αφίξεων κ.ά. Πρόκειται για προσέγγιση που επιβεβαιώνει πως ο διαχωρισμός σε «νόμιμους» και «παράνομους» έχει μετουσιωθεί σε πράξη, πως ο αριθμός των επανεγκαταστάσεων είναι εξαιρετικά μικρός, της τάξης των 66.400 ανθρώπων (για διεθνή προστασία), σύμφωνα με όσα είχαν συμφωνηθεί ως το Δεκέμβριο του 2015 με άλλες χώρες – μέλη της ΕΕ., πως στην Ελλάδα χιλιάδες άνθρωποι θα παραμείνουν εγκλωβισμένοι. Οι συναντήσεις έληξαν με το αίτημα να ληφθούν άμεσα μέτρα προστασίας των μεταναστών και προσφύγων και με την επισήμανση πως τα μέλη και οι φίλοι της ΕΕΔΔΑ, όπως και μια σειρά άλλων μαζικών φορέων, ενημερώνονται, παρακολουθούν τις εξελίξεις και συνεχίζουν τις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης. Η ΕΕΔΔΑ καλεί σε δυνάμωμα

της διεθνιστικής αλληλεγγύης, σε ενημέρωση της λαϊκής κοινής γνώμης της χώρας μας για την πολιτική της ΕΕ και της ελληνικής κυβέρνησης, σε προσπάθεια των συμφερόντων των μεταναστών και προσφύγων και σε αποκάλυψη της βαρβαρότητας που περικλείει τόσο η «επαναπροώθηση» ανθρώπων που μεταναστεύουν λόγω των επιπτώσεων των ιμπεριαλιστικών πολιτικών και υπόκεινται σε διαλογή ανάλογα με τις ανάγκες της ευρωπαϊκής «αγοράς εργασίας», δηλαδή σε διαλογή από τους ίδιους τους υπαίτιους της κατάστασης, όσο και ο εγκλωβισμός τους σε χώρες όπως η Ελλάδα, στις οποίες δεν θέλουν να μείνουν, γιατί αυτό που αναζητούν όσοι ξεριζώνονται βίαια από την πατρίδα τους είναι πρώτα από όλα δουλειά και ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης. Οι ευθύνες των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των ενώσεών τους, που καταληστεύουν αυτές τις χώρες και στερούν το δικαίωμα στην ίδια τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, είναι τεράστιες. Το ταξικό κίνημα της χώρας μας δικαίως έχει κάνει σύνθημά του το: «Κλέφτες, ληστές, υποκριτές», ώστε να εκφράσει την έμπρακτη αλληλεγγύη του με τους ξεριζωμένους και να καταγγείλει το έγκλημα που συνετελείται κατά της ανθρωπότητας.

Η παρουσία του **NATO** στο **Αιγαίο** και η λύση του προσφυγικού προβλήματος

Για άλλη μια φορά η Ελλάδα βρέθηκε στη δίνη των εξελίξεων και των διαφορών που έχουν δημιουργηθεί ανάμεσα σε χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με το προσφυγικό. Πρόβλημα που δημιούργησε και όξυνε η πολιτική της ΕΕ στις χώρες της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής, της Ασίας, της Αφρικής, από όπου, κατά κύριο λόγο, καταφθάνουν κατά χιλιάδες κάθε βδομάδα στη χώρα μας πρόσφυγες και μετανάστες.

Το ιδιαίτερα θλιβερό αποτέλεσμα ήταν η συναίνεση της ελληνικής κυβέρνησης στις αξιώσεις των ΗΠΑ και της ΕΕ να αποδεχθεί την παρουσία του NATO ως τοποτηρητή στο Αιγαίο, «λύση» που, μάλιστα, παρουσίασε σαν εξαιρετικά θετική. Έχει ξεκάσει προ πολλού τα παλιά και ξεπερασμένα πια γι' αυτήν συνθήματα του ότι πολύ μακρινού παρελθόντος της όπως το «ΕΟΚ και NATO το ίδιο συνδικάτο» που μετατράπηκε με το πέρας των χρόνων στο «Η ΕΕ είναι το αντίπαλο δέος του NATO» ή στο «Το NATO δεν έχει λόγο ύπαρξης μετά τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας» και άλλα τέτοια.

Μετά την υποχώρηση αυτή και, όπως γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, βρέθηκαν πάρα πολλοί δημοσιογράφοι, δημοσιολόγοι, καθηγητάδες και λοιποί περισπούδαστοι να αναλάβουν το άχαρο έργο της ερμηνείας, στήριξης και δικαιολόγησης αυτής της απόφασης. Και τι δεν ακούστηκε από τα χείλη τους. Μέχρι και ότι το NATO δεν έχει πια περιεχόμενο δράσης και ότι, με αυτή την ευκαιρία, του έδωσαν μια απασχόληση για να έχει κάτι να κάνει (!) Ότι όσοι αντιδρούν είναι κολλημένοι στο παρελθόν και δεν βλέπουν την πραγματικότητα όπως αυτή έχει διαμορφωθεί σήμερα, ότι δηλαδή το NATO είναι ο μοναδικός φορέας που μπορεί να

ελέγξει τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές στο Αιγαίο και να βγάλει την Ελλάδα από τη δυσχερή της θέση.

Πόσο, αλήθεια, χωρίς περιεχόμενο δράσης είναι το NATO από τη χρονιά ίδρυσής του μέχρι σήμερα; Από τότε δεν υπάρχει κανένα κομμάτι γης που δεν έχει γνωρίσει την επιθετικότητα του. Δεν υπάρχει χώρα με πλουτοπαραγωγικές πηγές ή σημαντική γεωστρατηγική θέση που να μην την έχει καταληστέψει. Το NATO είναι ένας ιμπεριαλιστικός και, για τούτο, δολοφονικός πολεμικός μηχανισμός που εξυπηρετεί τα δικά του συμφέροντα παντού και πάντα, με κάθε μέσο και τρόπο. Ανατρέπει εκλεγμένες κυβερνήσεις εγκαθιστώντας καθεστώτα που μπορεί να ελέγξει, δημιουργεί εντάσεις, εμφύλιους, συρράξεις αλλά και το πρόσφατο κορυφαίο εφεύρημά του, την «τρομοκρατία» για να σπηρίξει αυτά του τα σχέδια.

Με ποιο τρόπο πιστεύει η ελληνική κυβέρνηση ότι το NATO μπορεί να γίνει αποτελεσματικό στο προσφυγικό ζήτημα; Κλείνοντας τα σύνορα για να εμποδίσει τους πρόσφυγες και μετανάστες να ξεφύγουν από τη σκληρή πραγματικότητα που διαμορφώσε στις χώρες τους ο ιμπεριαλισμός και να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη σε άλλες χώρες; Μα η σημερινή κυβέρνηση είναι που διατείνεται σε όλους τους τόνους ότι το κλείσιμο των συνόρων είναι παράνομο και κατηγορεί την προηγούμενη ότι η ανάληψη πρακτική της ήταν που έπνιγε τους ανθρώπους αυτούς.

Βοηθώντας να παραμείνουν τα σύνορα ανοιχτά για τη μεταφορά των προσφύγων στη χώρα επιλογής τους; Αφού, λίγες ώρες μετά τη σχετική συμφωνία ανάμεσα στην ελληνική και τις γειτονικές κυβερνήσεις, τα σύνορα έκλεισαν ερμητικά δημιουργώντας αδιαχώρητο

και αδιέξοδο και κανείς δεν κάνει τίποτα γι' αυτό.

Διαχωρίζοντας τους πρόσφυγες από τους οικονομικούς μετανάστες (τους οποίους για να διευκολύνει την υπαναχώρησή της μετονόμασε από «λαθραίους» σε «παράτυπους») και τους οποίους θα αναγκάσει να επιστρέψουν στη χώρα προέλευσής τους; Μα η ίδια διατείνεται ότι όλοι έχουν δικαίωμα σε μια καλύτερη ζωή. Την ίδια στιγμή, ο έλληνας υπουργός Εθνικής Άμυνας δήλωνε ότι το NATO θα βοηθήσει ώστε οι μετανάστες να μεταφέρονται στις χώρες καταγωγής τους. Δηλαδή πόσο πιο αντιφατική μπορεί να γίνει μια δήλωση;

Μήπως εξασφαλίζοντας τη γνησιότητα των εγγράφων όσων εισέρχονται στα χωρικά ύδατα της Ελλάδας; Και πώς θα γίνει αυτό αφού καμιά κυβέρνηση σε καμιά χώρα της ΕΕ αλλά ούτε και ο FRONTEX, που κλήθηκε ειδικά για το λόγο αυτό, δεν το κατόρθωσε; Περιμένουμε να δούμε ποιο, τελικά, θα είναι το αποτέλεσμα.

Εμείς, πάντως, που ξέρουμε ότι το NATO δε θα λύσει κανένα πρόβλημα, δεν θεωρούμε τον εαυτό μας κολλημένο στο παρελθόν ή ότι δεν βλέπουμε την πραγματικότητα. Δεν δεχόμαστε να πέσουμε στην παγίδα που στήνουν οι καλοθελητές με τα ιδεολογήματά τους. Θεωρούσαμε και συνεχίζουμε να θεωρούμε την ύπαρξη του NATO εξαιρετικά επικίνδυνη και την παρουσία του στο Αιγαίο ιδιαίτερα βλαπτική για τα συμφέροντα του λαού μας και των γύρω λαών. Όχι μόνο γιατί με την εμφάνιση των πλοίων του NATO στο Αιγαίο αυξήθηκαν οι μεταναστευτικές ροές, αλλά και γιατί δίνει το πράσινο φως για τη συνδιαχείριση του Αιγαίου υπό την εποπτεία ενός ιμπεριαλιστικού οργανισμού που δεν αναγνωρίζει σύνορα ανάμεσα στα μέλη του, εμπλέκοντας τον ελληνικό λαό,

παρά την εκφρασμένη θέλησή του, σε ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και ανταγωνισμούς με άμεσα ορατό τον κίνδυνο για την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής.

Είναι πάμπολλα τα παραδείγματα που διαθέτουμε σαν λαός για να επιβεβαιώσουμε αυτούς μας τους φόβους. Ποτέ το ΝΑΤΟ δεν διασφάλισε τα συμφέροντα της χώρας μας. Ούτε όταν εξασφάλιζε τη στρατιωτική και πολιτική επικυριαρχία των ΗΠΑ στη χώρα μας με το Σχέδιο Μάρσαλ. Ούτε όταν σχεδίαζε τη διχοτόμηση της Κύπρου με την εγκαθίδρυση της επταετούς δικτατορίας στην Ελλάδα. Ούτε όταν φρόντιζε να συμπληρώσει το καταστατικό του με την αναφορά ότι «όταν μία χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ επιτεθεί σε μια άλλη χώρα-μέλος του, το ΝΑΤΟ δεν έχει το δικαίωμα να επέμβει», φωτογραφίζοντας σαφώς το πρόβλημα των ελληνoturkικών διαφορών.

Η αλήθεια είναι μία και μοναδική, η παρουσία του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο δεν θα προσφέρει καμιά απολύτως λύση στο προσφυγικό ούτε η ανάπτυξη των δυνάμεών του στην περιοχή μας γίνεται γι' αυτό το λόγο. Το ΝΑΤΟ ήρθε για να παραμείνει και να εξασφαλίσει τα δικά του συμφέροντα στην περιοχή. Προς το παρόν, με τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που μαίνεται στη Συρία αλλά και με το νέο που ετοιμάζεται στη Λιβύη. Για αργότερα, με την ανάμιξη άλλων χωρών και των λαών

τους στα γρανάζια της πολεμικής μηχανής του.

Αυτός είναι και ο λόγος που καλούμε τον ελληνικό λαό να επαγρυπνεί και να προετοιμάζεται για να αποτρέψει οποιαδήποτε αρνητική εξέλιξη στην περιοχή μας. Γιατί είναι βέβαιο με μαθηματική ακρίβεια ότι τα σχέδια των ιμπεριαλιστών, αν δεν βρουν αποφασιστική αντίσταση από τους λαούς, θα εμπλέκουν ολοένα και περισσότερες χώρες, ολοένα και περισσότερες περιοχές, τελικά όλους τους λαούς της γης με αποτελέσματα αρνητικά για το μέλλον τους, όπως έχει δείξει η ιστορία.

Η ΕΕΔΔΑ στήριξε ολόπλευρα το κάλεσμα της ΕΕΔΥΕ για τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας της 25 Φλεβάρη έξω από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας με το σύνθημα «Εξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο – Δυναμώνουμε την πάλη κατά των ιμπεριαλιστικών πολέμων». Κάλεσε τον ελληνικό λαό να συμμετάσχει μαζικά και ενεργά. Γιατί μόνο ο ενωμένος αγώνας μας, συνδυασμένος με τη διεθνιστική αλληλεγγύη θα αποτρέψει τα σχέδια που εξυφαίνονται ενάντια στην ειρήνη και την ευημερία του λαού μας από τους ιμπεριαλιστές.

Και, πραγματικά, ο λαός με μπροστάρη τη νεολαία του ανταποκρίθηκε πολύ θετικά στο κάλεσμα των οργανώσεων. Πλημμύρισε ο χώρος από κόσμο και σείστηκε η περιοχή από συνθήματα. Τα δε-

κάδες ψηφίσματα που έστειλαν φορείς και σωματεία καθώς και οι ομιλίες των εκπροσώπων της ΕΕΔΥΕ, Σταύρου Τάσσου και Νίκου Παπαναστάση, έστειλαν ηχηρό το μήνυμα αντίθεσης του λαού μας απέναντι στα σχέδια του ΝΑΤΟ και στις ιμπεριαλιστικές πολιτικές.

Το ζήτημα είναι ξεκάθαρο. Για να αντιμετωπιστεί το προσφυγικό μία είναι η λύση. Να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και οι επεμβάσεις σε όλες τις χώρες όπου πραγματοποιούνται αυτή τη στιγμή αλλά και όσες προετοιμάζονται για το μέλλον. Και για να λυθεί το μεταναστευτικό πάλι μία είναι η λύση. Οι λαοί να ανατρέψουν την ιμπεριαλιστική πολιτική που κυριαρχεί αυτή τη στιγμή στον πλανήτη και να πάρουν στα χέρια τους το μέλλον τους, για να ζήσουν επιτέλους στον κόσμο που ονειρεύονται και όχι σε αυτόν που άλλοι ετοιμάζουν ερήμην τους. Όσο για τα εφευρήματα που ακούγονται ότι μπορεί, τάχα, οι λαοί να μην είναι καθόλου ικανοποιημένοι από αυτή την πολιτική αλλά δεν θέλουν και να την αλλάξουν, εμείς απαντάμε: Μπορεί αυτή τη στιγμή οι λαοί να προτιμούν το διάβολο που γνωρίζουν από τον άγγελο που δεν γνωρίζουν αλλά αλλοίμονο σε όλους τους υπερασπιστές αυτής της πολιτικής αν κάποια στιγμή οι λαοί συνειδητοποιήσουν την ανατρεπτική δύναμή τους και τα όσα αυτή μπορεί να τους προσφέρει.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Isabel Allende

Μετάφραση του Λεωνίδα Καρατζά

Εκδόσεις «Ωκεανίδα»

Της Άννεκε Ιωαννάτου

Η Αϊτή, πρώην αποικία της Γαλλίας, γνώρισε δύο μεγάλες εξεγέρσεις των μαύρων σκλάβων, όπου η δεύτερη, το 1791, συνέτριψε το στρατό του Ναπολέοντα και οδήγησε στην πρώτη Δημοκρατία των μαύρων στο δυτικό τμήμα του νησιού Εσπανιόλα στην Καραϊβική, δίνοντάς του το όνομα Αϊτή (1803). Όλη η περιοχή, στην οποία εναλλάσσονταν στην εξουσία σε μια συνεχή σύγκρουση μεταξύ τους κατακτητές, Γάλλοι, Άγγλοι, Ισπανοί και Ολλανδοί, γνώρισε σχεδόν σε όλη τη διάρκεια του 18ου αιώνα αρκετές μεγάλες εξεγέρσεις μαύρων σκλάβων που, ωστόσο, δεν οδήγησαν σε ανεξάρτητες Δημοκρατίες, όπως στην Αϊτή.

Η εξέγερση στο Άγιο Δομίνικο το 1791

Η εξέγερση των σκλάβων στην τότε γαλλική αποικία Άγιο Δομίνικο επηρέασε τη διεθνή κοινή γνώμη αρκετά ενισχύοντας το κίνημα υπέρ της κατάργησης της δουλείας. Είχε προηγηθεί μια εξέγερση των χιλιάδων απελευθέρων έγχρωμων ενάντια στην καταπίεση και τη διάκριση εκ μέρους των λευκών αποικιστών. Ο επίσημα «απελεύθερος» αυτός έγχρωμος πληθυσμός δεν είχε καθόλου δικαιώματα και επιπλέον ήταν υποταγμένος σ' ένα αυστηρό σύστημα απαρτχάιτ. Όταν οι «λευκοί κρεολοί» (δηλαδή, οι λευκοί που είχαν γεννηθεί στην αποικία) ενίσχυσαν τη θέση τους στην Αποικιακή Συνέλευση, οι «έγχρωμοι» εξεγέρθηκαν για να διεκδικήσουν τα δικά τους δικαιώματα, τον Αύγουστο του 1790.

Η άγρια καταστολή αυτής της εξέγερσης προκάλεσε έντονα αισθήματα εκδίκησης. Ένα Διάταγμα της γαλλικής Εθνικής Συνέλευσης του Μάη του 1791 καθόριζε ότι μαύροι γεννημένοι από απελευθέρους γονείς θα αποκτούσαν δικαίωμα ψήφου στα αντιπροσωπευτικά όργανα στην αποικία. Μην ξεχνάμε πως η Γαλλία περνούσε εκείνα τα χρόνια τη θύελλα της Γαλλικής Επανάστασης του 1789 και πρέσβευαν προοδευτικές ιδέες. Ωστόσο, η δουλεία συνέχιζε στις γαλλικές αποικίες, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες των, ανάμεσα σ' άλλους, Ροβεσπιέρου και Μαρά και παρ' όλη τη Διακήρυξη για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων. Οι ιδιοκτήτες των φυτειών λοιπόν, απέρριψαν το Διάταγμα για το δικαίωμα ψήφου.

Έτσι, τον Αύγουστο του 1791, οι μαύροι σκλάβοι του Αγίου Δομίνικου που ζούσαν κάτω από ένα απάνθρωπο καθεστώς, εξεγέρθηκαν. Κάτω από την ηγεσία του μαύρου Πιερ Ντομινίκ Τουσέν λ' Ουβερτίρ (γιου ενός αφρικανού αρχηγού φυλής) κατάφεραν να αντισταθούν στα γαλλικά στρατεύματα. Άλλωστε, τα πράγματα ήταν αρκετά πολυσύνθετα. Οι πλευρές που μάχονταν μεταξύ τους, ήταν διαιρεμένες, γιατί πίσω τους υπήρχαν συγκρουόμενα ταξικά συμφέροντα. Έτσι, Γάλλοι βασιλόφρονες βρίσκονταν

απέναντι στους Γάλλους επαναστάτες, κρεολοί Γάλλοι απέναντι σε Γάλλους της μητρόπολης, μαύροι απέναντι σε μιγάδες, απελεύθεροι απέναντι σε σκλάβους, αλλά και τα συγκρουόμενα συμφέροντα ανάμεσα στις αποικιοκρατικές δυνάμεις της περιοχής ήταν μπλεγμένα, γιατί για ένα χρονικό διάστημα ανακατεύτηκαν Ισπανοί και Άγγλοι σε μια προσπάθεια να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για να πάρουν το νησί από τους Γάλλους.

Το αποτέλεσμα μετράει

Ωστόσο, το 1792 όλοι οι απελεύθεροι σκλάβοι απόκτησαν τα δικαιώματα του πολίτη και στις 4 Φεβρουαρίου του 1794 καταργήθηκε τελικά η δουλεία στις γαλλικές αποικίες. Όταν, όμως, ο Ναπολέων αποκατέστησε στις 17 Μάη του 1802 τη δουλεία, ξέσπασε μια καινούργια εξέγερση στον Άγιο Δομίνικο. Ο ηγέτης Τουσέν με δόλο και ψεύτικα προσχήματα έπεσε σε γαλλικά χέρια και μεταφέρθηκε στη Γαλλία, αλλά οι εξεγερμένοι συνέχισαν την πάλη τους για την ανεξαρτησία κάτω από άλλον αρχηγό, τον Ζαν-Ζακ Ντεσαλίν, ο οποίος διακήρυξε το 1803 την ανεξαρτησία του δυτικού τμήματος του νησιού και ίδρυσε την πρώτη Δημοκρατία των μαύρων δίνοντάς της το όνομα Αϊτή.

Όμως, η οικονομία του νησιού που στηριζόταν κυρίως στην καλλιέργεια της ζάχαρης, δεν ευδοκίμησε όπως πριν από την επανάσταση. Όσοι λευκοί επέζησαν, είχαν φύγει αλλού και τις δυτικοευρωπαϊκές ανάγκες σε ζάχαρη τις ικανοποιούσαν εισαγωγές από άλλα μέρη του κόσμου, για παράδειγμα από την Ινδία. Επιπλέον στην Ευρώπη αναπτύχθηκε η παραγωγή ζάχαρης από ζαχαρότευτλα. Τέτοια φαινόμενα επηρέασαν πολύ αρνητικά την καλλιέργεια του ζαχαροκάλαμου σε όλη την περιφέρεια των Δυτικών Ινδιών.

Όπως θα μπορούσε να περιμένει κανείς, η εξέγερση του Αγίου Δομίνικου αναστάτωσε όλη την Καραϊβική εμπνέοντας και άλλες εξεγέρσεις δούλων, όπως στην ολλανδική αποικία του Κουρασάου το 1795 και τον ανταρτοπόλεμο των δραπετών σκλάβων στη Τζαμάικα, επίσης το 1795. Άλλωστε, όπως είδαμε παραπάνω, είχαν προηγηθεί πολλές, καμιά φορά μεγάλες, εξεγέρσεις και όλη η περιοχή ήταν στη διάρκεια του 18ου αιώνα σε αναβρασμό. Επομένως, για τους αποικιστές των διαφόρων ευρωπαϊκών εθνών η υπόθεση του Αγίου Δομίνικου ήταν μια προειδοποίηση τρόμου, ένα σημάδι στον τοίχο της ιστορίας ότι η αποικιοκρατία ενδεχομένως θα γνώριζε το ιστορικό της τέλος.

Ένας μαύρος πρόδρομος της ανεξαρτησίας της Αμερικής Φρανσουά Μακαντάλ

Η πρώτη εξέγερση στον Άγιο Δομίνικο είχε γίνει 33 χρόνια νωρίτερα, το 1758, κάτω από την ηγεσία του Φρανσουά Μακαντάλ. Ο ηρωισμός του και η δημόσια εκτέλεσή του

ενέπνευσαν πολλούς συγγραφείς αφιερώνοντας έργα ή μέρη έργων τους στα γεγονότα αυτά, όπως ο Εδουάρδο Γκαλεάνο στο βιβλίο Μνήμη της Φωτιάς, ο Αλέχο Καρπεντιέρ στο Επί γης βασιλεία και το σ' αυτή την παρουσίαση προτεινόμενο Το νησί κάτω απ' τη θάλασσα της Ιζαμπέλ Αγιέντε, για να αναφέρουμε μερικά.

Στο βιβλίο αυτό, η συγγραφέας πλάθει μυθιστορηματικά τα δραματικά γεγονότα στο νησί στην περίοδο 1770-1793 στο πρώτο μέρος και στην περίοδο 1793-1810 στο δεύτερο μέρος. Ένα κεφάλαιο αφιερώνεται στον Μακαντάλ, από το οποίο ακολουθεί απόσπασμα. Μπαίνει στο βιβλίο σαν φλας-μπακ μέσω

αφήγησής: «Ο Μακαντάλ ήταν ένα κελεπούρι φερμένο από την Αφρική. Ήταν μουσουλμάνος, καλλιεργημένος, ήξερε να γράφει και να διαβάζει αραβικά, είχε γνώσεις γιατρικής και φυτολογίας. Έχασε το δεξί του χέρι σ' ένα τρομακτικό ατύχημα που θα είχε αποβεί μοιραίο για κάποιον λιγότερο δυνατό, και καθώς ήταν άχρηστος πια στα ζαχαροκάλαμα, το αφεντικό του τον έστειλε να φυλάει ζώα. Περιφερόταν στην περιοχή τρώγοντας γάλα και φρούτα, ώσπου έμαθε να χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι και τα δάχτυλα των ποδιών για να φτιάχνει παγίδες και να δένει κόμπους. Έτσι μπορούσε να κυνηγάει τρωκτικά, ερπετά και πουλιά. Μες στη μοναξιά και τη σιωπή, του ξαναήρθαν στο μυαλό οι εικόνες της εφηβείας του, όταν ετοιμαζόταν για πόλεμο και για κυνήγι, όπως άρμοζε στο γιο ενός βασιλιά: μέτωπο ψηλό, μάτια ξύπνια και δυνατό κράτημα του ακοντιού. [...] Απ' την αρχή ήξερε ότι θα το έσκαγε, γιατί προτιμούσε να υποστεί το χειρότερο μαρτύριο παρά να συνεχίσει να είναι σκλάβος. Ετοιμάστηκε όμως με μεγάλη προσοχή και περίμενε με υπομονή την κατάλληλη ευκαιρία. Στο τέλος πήρε τα βουνά κι από κει ξεκίνησε την εξέγερση των σκλάβων που θα συγκλόνιζε το νησί σαν τρομερός σεισμός. Ενώθηκε με άλλους ανυπότακτους και πολύ σύντομα φάνηκαν τ' αποτελέσματα της μανίας και της ευφυΐας του: αιφνιδιαστική επίθεση μέσα στην πιο σκοτεινή νύχτα, άναμμα δαυλών, χτυπήματα γυμνών ποδιών, κραυγές, μέταλλο πάνω σε αλυσίδες, πυρκαγιά στα ζαχαροκάλαμα. Το όνομα του διαβόλου κυκλοφορούσε από στόμα σε στόμα και το επαναλάμβαναν οι νέγροι σαν προσευχή ελπίδας. Ο Μακαντάλ, ο πρίγκιπας της Γουινέας, μεταμορφωνόταν σε πουλί, σε σαύρα, σε μύγα, σε ψάρι. Ο σκλάβος που ήταν δεμένος στο στύλο της τιμωρίας έβλεπε να περνάει από μπροστά του ένας λαγός πριν αυλακώσει και πάλι την πλάτη του το μαστίγιο, κι έλεγε πως ήταν ο Μακαντάλ μάρτυρας του μαρτυρίου του. Μια ιγκουάνα παρακολουθούσε με απά-

θεια ένα κορίτσι ξαπλωμένο στο χώμα μετά το βιασμό του. «Σήκω, πλύσου στο ποτάμι και μην ξεχνάς, γιατί σύντομα θα πάρω εκδίκηση για σένα», ψιθύρισε η ιγκουάνα. Ο Μακαντάλ. Αποκεφαλισμένα κοκόρια, σύμβολα ζωγραφισμένα με αίμα, τσεκούρια, μια νύχτα χωρίς φεγγάρι, κι άλλη πυρκαγιά» (σελ. 76-77).

Έπειτα ψοφάνε τα κοπάδια, τα άλογα στους στάβλους και τέλος εξοντώνονται και ολόκληρες οικογένειες. Ήταν δηλητήριο. Ο Μακαντάλ... Βασάνισαν εκατοντάδες σκλάβους για να μάθουν πού κρυβόταν ο Μακαντάλ που τα έκανε όλα αυτά. Τελικά τον βρήκαν και τον έπιασαν, αφού μαρτύρησε μια μικρή σκλάββα κάτω από την απειλή να την κάψουν ζωντανή. Παρ' όλα αυτά, την έκαψαν... Μεταφέρεται ο αναγνώστης στη σκηνή της εκτέλεσης του Μακαντάλ: «Η πλατεία αποδείχθηκε μικρή για τον κόσμο που έφτασε από τις φυτείες. Οι μεγάλοι λευκοί εγκαταστάθηκαν ο καθένας κάτω από

τη δική του τέντα, εφοδιασμένοι με το κολασιό τους και τα ποτά τους, οι μικροί λευκοί αρκέστηκαν στους εξώστες και στις στοές, ενώ οι απελεύθεροι νοίκιασαν τα μπαλκόνια γύρω απ' την πλατεία, που ανήκαν σε άλλους έγχρωμους απελεύθερους. Την καλύτερη θέα τη φύλαξαν για τους σκλάβους, τους οποίους έφεραν τ' αφεντικά τους από μακρινές περιοχές, για να διαπιστώσουν ότι ο Μακαντάλ δεν ήταν παρά ένας άθλιος μονόχειρας νέγρος που θα ψηνόταν σαν γουρουνάκι στη σούβλα» (σελ. 79).

Η επιστροφή του αδάμαστου

Ο Μακαντάλ προχωρούσε περήφανος στις αλυσίδες του, αδάμαστος και γεμάτος περιφρόνηση για τους λευκούς, αφεντικά, πάστορες, στρατιώτες και τα σκυλιά τους. Οι μαζεμένοι Αφρικανοί σκλάβοι τον χαιρέτησαν με ξέφρενο ενθουσιασμό: «Δεν ήταν ένας σκλάβος που θα τον εκτελούσαν, αλλά ο μοναδικός πραγματικά ελεύθερος άνθρωπος μέσα σ' όλο αυτό το πλήθος. Έτσι το αντιλήφθηκαν όλοι και μια βαθιά σιωπή έπεσε στην πλατεία. Στο τέλος οι νέγροι αντέδρασαν κι απ' όλα τα στόματα βγήκε σαν ανεξέλεγκτη κραυγή το όνομα του ήρωα, Μακαντάλ, Μακαντάλ, Μακαντάλ. Ο κυβερνήτης κατάλαβε πως έπρεπε να τελειώσουν το συντομότερο, πριν το τσίρκο που είχαν σχεδιάσει μετατραπεί σε λουτρό αίματος. Έδωσε το σινιάλο κι οι στρατιώτες έδεσαν με αλυσίδες τον αιχμάλωτο στο στύλο της φωτιάς. Ο δήμιος άναψε το άχυρο κι αμέσως τα ποτισμένα με λίπος ξύλα άρπαξαν φωτιά, σηκώνοντας πυκνό καπνό. Κι ενώ δεν ακουγόταν ούτε κιχ στην πλατεία, υψώθηκε η βαθιά φωνή του Μακαντάλ: «Θα γυρίσω! Θα γυρίσω!» (σελ. 80-81).

Μετά αρχίζει η μυθοποίηση, μια μυθοποίηση συμβολικού χαρακτήρα. 33 χρόνια αργότερα, το 1791, ο Μακαντάλ θα «επέστρεφε», το πνεύμα του Μακαντάλ, με τη μορφή μιας μεγάλης εξέγερσης που έμεινε στην ιστορία μαρκάροντας την αντίστροφη μέτρηση για την εποχή της δουλείας.

Συνεχίζουμε τη συγκέντρωση ειδών πρώτης ανάγκης για πρόσφυγες και μετανάστες στα γραφεία μας, **Ηπείρου 5, 5ος όροφος, καθημερινά εκτός από Σαββατοκύριακα, ώρες 10 π.μ. με 2 μ.μ. Πληροφορίες στο τηλέφωνο 210 3813052.**

Συγκεντρώνουμε:

**Συσκευασμένα μπισκότα (αλμυρά και γλυκά)
Χυμούς και γάλα μακράς διάρκειας σε ατομικές συσκευασίες
Φρυγανιές, κράκερς, κρουασάν
Μωρομάντιλα, ταλκ και πάνες για μικρά παιδιά
Σερβιέτες για γυναίκες
Κουβέρτες φλις και υπνόσακους**

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ